

VLAAMS PARLEMENT

vergadering **C132 – LAN7**

zittingsjaar 2009-2010

Handelingen

Commissievergadering

Commissie voor Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid

van 24 februari 2010

INHOUD

Vraag om uitleg van mevrouw Gwenny De Vroe tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de ontwikkeling van de site van Groenendaal ten voordele van de paardenhouderij	3
Vraag om uitleg van de heer Jos De Meyer tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de afstemming tussen de land- en tuinbouwsector en het onderwijs	8
Vraag om uitleg van de heer Stefaan Sintobin tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over het uitkeren van de beloofde Europese steun aan de melksector	12
Vraag om uitleg van de heer Stefaan Sintobin tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de prijsvorming in de varkenssector en de uitvoering van de bepalingen betreffende een faire en transparante prijsvorming in de land- en tuinbouwsector uit de beleidsnota 2009-2014	14

■

Voorzitter: de heer Jos De Meyer

Vraag om uitleg van mevrouw Gwenny De Vroe tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de ontwikkeling van de site van Groenendaal ten voordele van de paardenhouderij

De voorzitter: Mevrouw De Vroe heeft het woord.

Mevrouw Gwenny De Vroe: Minister-president, via de media geraakte eind januari of begin februari bekend dat de aangekondigde sloop van enkele belangrijke gebouwen aan de renbaan van Groenendaal op het grondgebied van de gemeente Hoeilaart uitgesteld werd. Het gaat onder meer om de nog vrij recente tribune met loges, die pas in 1985 in gebruik werd genomen. De renbaan van Groenendaal heeft een rijke en lange geschiedenis. Ze werd opgericht door koning Leopold II in 1888.

Volgens de provinciale beheerder van het Agentschap voor Natuur en Bos (ANB) wordt de sloop uitgesteld omdat de gemeente Hoeilaart in beroep is gegaan bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen tegen de sloopvergunning. De beheerder verklaarde in de media dat het ANB de afwikkeling van deze beroepsprocedure wil afwachten. Het ANB wil het gedeelte van de site Groenendaal waar de renbaan ligt als natuurgebied herinrichten, op de als monument beschermde koninklijke loge en bookmakersgebouwtjes na. Het gebied is onderworpen aan de Habitatrichtlijn en werd door de Europese Commissie van communautair belang verklaard. De renbaan ligt ook in een groter VEN-gebied (Vlaams Ecologisch Netwerk) dat het Zoniënwoud op Vlaams grondgebied bevat.

Tijdens de plenaire vergadering van het parlement van 3 februari jongstleden werd over de toekomst van de renbaan in Groenendaal een actuele vraag gesteld door mevrouw De Waele. Minister Muyters, die antwoordde, gaf wat uitleg over de redenen waarom er een sloopvergunning is uitgereikt door de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar. Hij wilde niet bevestigen of ontkennen of er effectief met de sloopwerken zal worden gewacht tot de Raad voor Vergunningsbetwistingen zich heeft uitgesproken in de beroepsprocedure die is ingespannen door het gemeentebestuur van Hoeilaart. Aangezien de Raad pas recent in werking is getreden, zou het de gemeente Hoeilaart nochtans geruststellen als ze er zeker van kon zijn dat het ANB zich aan de belofte zou houden om te wachten met slopen tot de Raad zich definitief heeft uitgesproken.

Minister-president, ik wens me specifiek tot u te richten omdat u de auteur bent van het Vlaams Actieplan voor de Paardenhouderij, dat werd voorgesteld op 16 februari 2009. Het actieplan was het resultaat van de dialoogdagen met de paardensector. Heel de sector was er toen voorstander van om de renbaan van Groenendaal te behouden en opnieuw tot bloei te brengen, als een recreatieve en toeristische site met een belangrijke rol voor de paardensector.

De verschillende Vlaamse paardensportorganisaties, zoals de Vlaamse Confederatie van het Paard (VCP) en de Vlaamse Liga Paardensport (VLP), hebben zich met enkele lokale wandel- en paardenliefhebbers verenigd in de vzw Recreatieve Site Groenendaal (RSG). Deze vzw heeft enkele overlegvergaderingen gehad met een lokale delegatie van het ANB, maar dit heeft bij mijn weten nog geen resultaten opgeleverd.

Uw actieplan, minister-president, bevat een belangrijk engagement. Dat heb ik al even aangekaart in de plenaire vergadering. In het plan staat dat er overleg zou zijn over de site Groenendaal in de eerste helft van 2009. Daarbij zou u aanwezig zijn, net als de minister van Leefmilieu en de minister van Ruimtelijke Ordening. Minister Muyters heeft in de plenaire vergadering bevestigd dat hij daarvan nog niet op de hoogte was en dat hij met u zou overleggen. Ik hoop dat ik daarover van u iets meer kan vernemen.

Het belang van Groenendaal voor de Vlaamse paardenhouderij is groot. Na de sluiting van de renbanen van Sterrebeek en Oostende, waar plaats geruimd wordt voor de golfsport, en door

de beperkte mogelijkheden in Waregem, waar nog uitsluitend een hindernissenbaan is, is Groenendaal de enige renbaan om de renpaardensport in Vlaanderen toekomstmogelijkheden te geven.

In een antwoord op een vraag om uitleg van de heer Van Rompuy in 2007 hebt u gezegd dat de kans heel klein is dat de organisatie een rendabele renbaanexploitatie zou kunnen worden. Maar u haalde wel een lichtpunt aan voor de paardensector: de feitelijke bestemming van de renbaan was nog niet vastgelegd, omdat het Vlaamse Gewest er pas vanaf 1 januari 2009 het beheer van in handen zou krijgen. De visie en plannen van de gemeente Hoeilaart en de vzw RSG betreffen geen commerciële renbaanexploitatie maar toeristische en recreatieve ontwikkeling, ook op de gronden en in de gebouwen van de huidige renbaan. U hebt in het voorjaar van 2009 het dossier met de visie en plannen van de gemeente en RSG ontvangen. De visie heeft eenzelfde doelstelling als die van het ANB, zijnde toeristisch en recreatief, maar er is toch een verschil.

Over het aangekondigde overleg over Groenendaal heb ik sinds de publicatie van de brochure over uw paardenactieplan, minister-president, niets meer gehoord. Minister Muylers heeft ook bevestigd dat het overleg nog niet heeft plaatsgevonden.

Minister-president, bent u bereid om dat overleg nog op te starten, en daar zeker de gemeente Hoeilaart bij te betrekken? Zo ja, binnen welke termijn? Welke feitelijke bestemming krijgt de renbaan nu het Vlaamse Gewest de beheerder is?

Bent u bereid te onderzoeken of de renbaan van Groenendaal in samenspraak met het gemeentebestuur, de paardenhouderij en ANB verder kan worden ontwikkeld als toeristische en recreatieve site met plaats voor de paardensector en met poortfunctie voor het Zoniënwood?

De voorzitter: Mevrouw De Waele heeft het woord.

Mevrouw Patricia De Waele: Een paar weken geleden heb ik minister Muylers als minister bevoegd voor Ruimtelijke Ordening gevraagd of hij, indien Groenendaal zou worden gesloten voor de paardenrennen, bereid is om naar een alternatief te zoeken. Ik was niet echt voldaan door zijn antwoord. Ik heb dan ook een aantal vragen om uitleg ingediend aan minister Schauvliege, die echter onontvankelijk zijn verklaard omdat er nog een beroepsprocedure loopt over deze zaak.

Het is belangrijk dat we weten wat er met de site Groenendaal zal gebeuren. Ik weet dat de beroepsprocedure dit enigszins doorkruist, maar onlangs stelde ik toch vast dat heel wat makelaars of ontwikkelaars promotie en plannen maken om die site zeer gericht een invulling te geven. De paardensector is daar nog niet van op de hoogte. Is het mogelijk dat er plannen worden gemaakt zonder dat de paardensector daar iets van weet?

Het is noodzakelijk dat er ruimte blijft bestaan voor de rensport. Ik weet dat het moeilijk zal zijn om de hoofdpiste te bewaren, maar er is ook nog een oefenpiste die eventueel deuren kan openen.

Gisteren heb ik de minister van Begroting ondervraagd over het fiscale aspect. Hij antwoordde dat er al een werkgroep bijeen is geweest en dat hij binnenkort zou worden uitgenodigd om het financiële en fiscale aspect toe te lichten. Minister-president, wanneer is die werkgroep voor het laatst bijeengekomen?

De voorzitter: De heer Sintobin heeft het woord.

De heer Stefaan Sintobin: Ik ken het dossier niet ten gronde, maar ik wil toch even een aanvulling doen: er is ook nog zoiets als een renbaan in Kuurne. Blijkbaar weet de collega dat niet.

Wat de site Groenendaal betreft, heeft men tijdens de vorige legislatuur en op aanzet van de heer Sannen met veel tromgeroffel een actieplan voor de paardenhouderij ingediend. Er moet

echter ook worden gezorgd voor een invulling daarvan. De site van Groenendaal lijkt me perfect te passen in het plaatje van uw actieplan voor de paardenhouderij, los van het feit dat daar heel wat toeristisch-recreatieve mogelijkheden zijn.

Mevrouw De Waele vraagt wanneer de werkgroep voor het laatst bijeen is gekomen. Ik ben benieuwd naar het antwoord daarop. Minister-president, ik herinner me dat ik tijdens de vorige legislatuur niet enkel aan u, maar ook aan uw voorganger Yves Leterme vragen heb gesteld over het financiële aspect en het eventueel rendabel maken van de renbaansport.

De heer Jos De Meyer: Ik sluit me aan bij deze vraag. In de beleidsbrief en in het regeerakkoord staat dat het actieplan voor de paardenhouderij verder wordt opgevolgd. Ik wil wel de zorg formuleren die bij de land- en tuinbouwsector, maar ook in onze fractie leeft. Er moet rekening worden gehouden met de beperktheid van de open ruimte in Vlaanderen en de noodzakelijke afbakening voor de beroepslandbouw zodat er geen tegenstrijdigheden ontstaan.

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Ik ben blij dat de paarden, of iets ruimer, de paardachtigen zo veel aandacht krijgen.

Mijnheer Sintobin, tijdens de vorige legislatuur hebben wij heel wat werk verricht. Er is niet alleen een actieplan, maar ook een paardenloket dat functioneert. We hebben dialoogdagen waarnaar verwezen werd. Heel die paardensector wordt voor het eerst geconfronteerd met een beleid ter zake. De reacties daarop zijn heel positief.

Mijnheer De Meyer, het spanningsveld tussen de landbouw en de paardenhouderij moet goed in de gaten worden gehouden. Ik heb het al gehad over de verpaardelijking van Vlaanderen. Daarnaast is er ook een vervrouwelijking. De paarden zijn dus ook in Vlaanderen aan het oprukken, maar dat mag natuurlijk niet ten koste gaan van de landbouw. Er zijn de nodige contacten.

Mevrouw De Vroe, u bent bezorgd over de renbaan. Mevrouw De Waele heeft ook de andere collega's hierover aangesproken. Ik ga natuurlijk antwoorden vanuit de bevoegdheden die ik heb. Ik hoop dat u straks tevreden bent over mijn antwoord. Ik zal informeren bij minister Muyters wanneer de werkgroep Fiscaliteit plaatsvindt, maar ik kan nu geen datum noemen. Fiscaliteit is de bevoegdheid van collega Muyters.

Ik ben altijd bereid, ook in deze, om overleg te hebben en zeker over de site van Groenendaal zijn er reeds verschillende – u hebt er ook naar verwezen – overlegmomenten geweest. Dit dossier is niet nieuw. In 2006 werd er een ambtelijke werkgroep 'Renbaan van Groenendaal' opgericht waarin onder meer het Agentschap Wegen en Verkeer (AWV), Onroerend Erfgoed, Ruimtelijke Ordening en het Agentschap voor Natuur en Bos waren vertegenwoordigd. Deze werkgroep – maar dat weet u – had als taak een globale visie uit te werken in voorbereiding op het in beheer nemen van de renbaan.

Deze werkgroep is welgeteld vier keer bij elkaar gekomen. Vanuit elk beleidsdomein kwamen er ernstige beperkingen naar voren, wat deed besluiten dat de ontsluiting van de site ten behoeve van de door de gemeente voorgestelde activiteiten, volgens die werkgroep niet realistisch was. Dat alles nog afgezien van de enorme kosten die daarmee gepaard zouden gaan en die werden geraamd op 25 tot 30 miljoen euro.

Daarna is er een tweede overlegronde gevolgd. In september 2008 werd, mede op initiatief van de gemeente, een nieuwe vereniging opgericht, de vzw Recreatieve Site Groenendaal. Die overleggroep omvat vertegenwoordigers van de paardensector en de paardenrensector, van de gemeente Hoeilaart en van het ANB dat sinds 1 januari 2009 het volledige beheer van de site heeft. Ook nu weer werd op regelmatige basis – 11 maart 2009, 6 mei 2009, 12 augustus 2009 – vergaderd.

Op het overleg van 12 augustus heeft ANB uitgelegd hoe zij de site wenst te ontwikkelen als ‘toegangspoort’ voor het internationaal gereputeerde Zoniënwood. In de toegangspoort wordt in optimale faciliteiten voorzien voor de recreanten, waaronder de paardenliefhebbers. Binnen de site zullen ook gebouwen worden behouden in functie van paardenactiviteiten, onder meer een bed & breakfast, waarbij paardenliefhebbers gebruik kunnen maken van de oefenpiste en de wandelwegen in het Zoniënwood. Het ANB zal hiervoor een beroep doen op private ‘exploitatie’ onder de vorm van concessies.

Op de vergadering van 3 februari 2010 werd de visie van de concessieontwikkeling verder toegelicht, waarbij volgende onderwerpen aan bod kwamen. Er werd gepraat over de renovatie van de gebouwen en stallen die worden behouden voor de toekomst op de oefenrenbaan. Verder had men het over de ontwikkeling van en het concept van ‘bed & breakfast’ met tien kamers en tien boxen – voor de paarden –, de vraag voor een paddock voor dressuur, de vraag voor het behoud van een voldoende stuk rechte lijn om paarden los te rijden en de vraag om in de toekomst occasioneel jumping en dressuurwedstrijden te kunnen houden. Al deze vragen worden verder uitgewerkt en kunnen positief worden beantwoord zodat de paardensector een belangrijke verankering krijgt in de uitbouw van de toegangspoort ‘Groenendaal’.

Ik denk dat dit aantoont dat er overleg is geweest met de verschillende actoren, waaronder ook de gemeente Hoeilaart en dat er maximaal rekening is gehouden met diegenen die de paarden zo lief hebben en met de recreanten. Als u zegt dat er, naast Kuurne, een renbaan moet komen in Groenendaal, dan is dat niet zo evident, tenzij u 30 miljoen euro op tafel kunt leggen.

De huidige werkgroep zal zijn overleg voortzetten gedurende het hele renovatieproces van de renbaan en de oefenrenbaan. Dit blijft passen in de structuurvisie voor het Zoniënwood die is goedgekeurd door de drie gewesten. Hoe sneller, hoe beter.

De bestemming van de renbaan zal passen in het statuut als Europees erkende speciale beschermingszone – Natura 2000 – waarbij het Vlaamse Gewest de verplichting heeft om tot een goede staat van instandhouding te komen voor de aangeduide habitats en soorten. In de praktijk zal het dus worden beheerd als een openruimtegebied.

Zoals reeds aangegeven is er een goedgekeurde structuurvisie onderschreven door de drie gewesten voor het Zoniënwood. In deze structuurvisie wordt Groenendaal als een van de belangrijkste toegangspoorten onderkend. In de ontwikkeling van deze toegangspoort krijgen niet alleen de renbaan maar ook de oefenrenbaan, het kasteel, de priorijhoeve, de oude kerkruiene en het verlaten station van Groenendaal een belangrijke functie. Dat is in volle ontwikkeling. De paardensector én het gemeentebestuur worden daar nauw bij betrokken via een permanente overlegstructuur. De paardensector wordt hier duurzaam verankerd, en de recreatieve mogelijkheden worden in het kader van deze poortfunctie prioritair en maximaal ontwikkeld.

Met wat op tafel lag en met wat een duurzame, toekomstgerichte aanpak kan zijn van dit probleem, staan we toch al een hele stap verder. Ik hoop dat niet alleen de collega’s, maar ook al diegenen die begaan zijn met de paardensport, onderkennen dat dit de beste en meest haalbare oplossing is die wij daar konden uit halen.

De voorzitter: Mevrouw De Vroe heeft het woord.

Mevrouw Gwenny De Vroe: Minister-president, ik wil u vooreerst danken voor uw antwoord. Ik ben ook tevreden dat de CD&V-fractie zich bij mijn vraagstelling heeft aangesloten.

U sprak over het beleid van de paardensector en de positieve reacties. Ik heb inderdaad vernomen dat men daar tevreden mee is. U sprak ook over vervrouwelijking. Wij laten hier duidelijk zien dat dat wordt doorgezet.

De toeristische en recreatieve visies van het ANB en de gemeente Hoeilaart en andere gemeenten zijn uiteindelijk dezelfde. Maar toch zijn er enkele verschillen. Het zou nuttig zijn om nog eens specifiek over die zaken te communiceren. Anders zal die molen blijven draaien. Het zou mijns inziens nuttig zijn om nog iets gedetailleerder in te gaan op de bestemming en dergelijke. Ik zou willen dat dat nog iets concreter met Hoeilaart wordt doorgesproken.

De voorzitter: De heer Sintobin heeft het woord.

De heer Stefaan Sintobin: Het is misschien een politieke discussie, voorzitter, maar ik wil toch nog iets zeggen over de fiscaliteit. Ik heb daarnet al gezegd dat ikzelf, de heer Van Rompuy en anderen daar vragen over hebben gesteld tijdens de vorige legislatuur. Er zijn toen bepaalde toezeggingen gedaan, onder andere door Yves Leterme. Yves Leterme is ondertussen weg, Kris Peeters is gekomen. Kris Peeters zegt nu dat het zijn bevoegdheid niet is. De nieuwe bevoegde minister, minister Muylers, zegt vervolgens dat hij een werkgroep zal oprichten. Dat is eigenlijk zand in de ogen strooien van de mensen die bezig zijn met de renbaansport.

Ik wil er trouwens aan herinneren dat de hele problematiek van de fiscaliteit ten aanzien van de renbaansport niet dateert van de vorige legislatuur. U zult zich ongetwijfeld herinneren, voorzitter, dat zelfs de Oost-Vlaamse provinciegouverneur, de heer Denys, jaren met dit dossier bezig is geweest. Het is dus een dossier dat al 10 tot 15 jaar aansleept.

Als het zo verder gaat, en er worden geen initiatieven genomen, dan zullen er sowieso geen vragen meer komen, want dan zal de renbaansport in Vlaanderen vanzelf uitdoven.

De voorzitter: Mevrouw De Waele heeft het woord.

Mevrouw Patricia De Waele: Eerst nog een kleine aanvulling, voorzitter: de renbaan in Kuurne is enkel en alleen voor de draf sport, en niet voor de galopsport. Voor de galopsport bestaat er in Vlaanderen geen alternatief meer.

Minister-president, ik ben net als mevrouw De Vroe toch redelijk tevreden om te horen dat er heel wat begint te leven voor de paardensport en dat de renpaardensport daarin een plaatsje begint te veroveren. Ik zeg wel 'een plaatsje', want het is zeker en vast nog niet voldoende.

U zegt: "Geef mij 30 miljoen euro en we zullen misschien nog meer kunnen doen." Dat is juist, minister-president, maar u weet ongetwijfeld dat aan de hoofdpiste een fantastisch mooie tribune staat. Die is nu volledig in verval. Er is criminaliteit geweest, er zijn ramen ingegooid. Die tribune heeft 600 miljoen oude Belgische franken gekost. Als u nu zegt dat de oefenpiste misschien voor een alternatief kan zorgen voor de renpaardensport, dan vraag ik me af of u ook de middelen zult kunnen vrijmaken om daar in een tribune en infrastructuur te voorzien.

De voorzitter: Ter aanvulling voor de mensen die geïnteresseerd zijn in de geschiedenis: er is ondertussen ook een uitspraak geweest van de Raad van State.

Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Er is inderdaad al een hele periode overheen gegaan. Ik had net als u graag gehad dat het probleem was opgelost, mijnheer Sintobin. Er is de Raad van State, het zit ook op het federale niveau. Als minister-president neem ik alles op mij wat ik kan. Ik kan u niet zeggen wanneer die werkgroep samenkomt, maar ik zal dat samen met minister Muylers opvolgen, om zo snel mogelijk tot een oplossing te komen. Ik hoop dat we daar in deze legislatuur schot in kunnen krijgen, want het heeft inderdaad al lang genoeg geduurd.

Mevrouw De Vroe, u stelt dat er nog verschillen zijn tussen de gemeenten en ANB. Ik zal dat doorgeven. Er is een permanent overleg, dus ik zal aan ANB doorgeven dat hier is aangehaald dat er nog een aantal punten zijn die men met de gemeenten moet bespreken.

Mevrouw De Waele, wij doen alles wat we kunnen, natuurlijk binnen Habitat en Natura 2000. Ik moet mij houden aan Europese regels. Binnen dat kader doen wij alles, op een duurzame wijze en rekening houdend met investeringen die verantwoord en mogelijk zijn. Dit is het resultaat. Wat daar in het verleden allemaal gebeurd is, zoals de investeringen waar u naar verwijst, is spijtig. Het is spijtig dat het daar staat te vervallen. Maar als men zegt dat het Habitat- en Natura 2000-gebied is, heeft dat zijn consequenties.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

– *De heer Stefaan Sintobin, ondervoorzitter, treedt als waarnemend voorzitter op.*

■

Vraag om uitleg van de heer Jos De Meyer tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de afstemming tussen de land- en tuinbouwsector en het onderwijs

De voorzitter: De heer De Meyer heeft het woord.

De heer Jos De Meyer: Voorzitter, minister-president, geachte leden, op woensdag 3 februari hadden we in onze commissie een bijzonder interessant gesprek met de verantwoordelijken van de vzw Boeren op een Kruispunt. U zult zich dat zeker en vast nog herinneren.

Deze mensen duiden twee belangrijke oorzaken aan van de huidige crisis voor veel bedrijven. Enerzijds is er de problematiek van de prijsvorming, die hier ook aan bod is geweest bij de bespreking van de beleidsnota. Veel leden hebben daarover toen hun zorg geuit en de minister-president heeft gewezen op de stappen die op dat vlak worden gezet. Anderzijds is er het feit dat veel bedrijfsleiders jammer genoeg een gebrek aan een adequate opleiding hebben. Dat is het element waarbij ik vandaag even wil stilstaan.

In het pleidooi dat de mensen van de vzw toen hebben gehouden, konden we zelfs een oproep horen om eventueel de toegang tot het beroep te regelen. Momenteel heeft 23 percent van onze land- en tuinbouwondernemers een hogere opleiding gevolgd. Is dat veel of weinig? Ik laat het aan de commissie over om daarover te oordelen. Agrarische ondernemers die een beroep willen doen op middelen van het Vlaams Landbouwinvesteringsfonds (VLIF), moeten uiteraard voldoen aan bijkomende voorwaarden om die steun te kunnen krijgen.

In de vorige beleidsnota Landbouw was heel expliciet een hoofdstuk gewijd aan jongeren, vorming en de noodzakelijke verjonging en professionalisering van de sector. Minister-president, we zijn ervan overtuigd dat die weg die de vorige legislatuur werd ingeslagen, voort zal worden bewandeld. Ook de strategische adviesraad land- en tuinbouw, waarin de hele sector vertegenwoordigd is, doet daartoe een oproep. Zij pleiten voor een betere afstemming tussen de sectoren landbouw en onderwijs en voor een verdere modernisering van de naschoolse vorming. Daarnaast is er vanzelfsprekend ook nog de niet-onbelangrijke basisvorming die wordt gegeven in de secundaire land- en tuinbouwscholen. Voor die technische en beroepsscholen – weliswaar een bevoegdheid van minister van Onderwijs Smet – is een degelijke basisuitrusting een onontbeerlijke voorwaarde voor een kwalitatieve en adequate voorbereiding op het beroepsleven.

Met betrekking tot praktijkgericht onderzoek en ondersteuning beschikt Vlaanderen over een netwerk van waardevolle proefcentra in elke provincie. Voorzitter, ook is er de werking van het Instituut voor Landbouw- en Visserijonderzoek (ILVO), waaraan we enkele weken geleden nog een heel interessant bezoek brachten. Die instellingen kunnen ongetwijfeld de brug leggen naar onderzoek, naar onze universiteiten en hogescholen. Minister-president, die instellingen vallen wel onder uw bevoegdheid. Ze vormen mijns inziens ongetwijfeld een opportuniteit voor de samenwerking tussen landbouw en onderwijs, net zoals de regionale centra en de VDAB dat doen als het gaat over het nijverheidstechnisch onderwijs.

Minister-president, hoe evalueert u de huidige landbouwnavorming en -bijscholing enerzijds en de werking van de proefcentra anderzijds? Hoe kunnen jonge mensen nog beter worden voorbereid op het complexe en veeleisende beroep van land- en tuinbouwer? Uiteraard zijn we ons bewust van de enorme technische eisen en de grote economische eisen die vandaag worden gesteld aan onze bedrijfsleiders. Hoe zult u de samenwerking tussen de land- en tuinbouwsector – via de proef- en onderzoekscentra – en het onderwijs nog meer stimuleren? Op welke wijze kunnen navorming en bijscholing nog beter worden afgestemd op de huidige noden in de sector, zeker voor die bedrijfsleiders die dat het meest nodig hebben?

Zult u, samen met de minister van Onderwijs, de nodige stappen zetten om de noodzakelijke investeringen in de basisuitrusting in onze agrarische bso- en tso-instellingen, waarin tot op heden is voorzien door artikel 103 van het decreet met betrekking tot het secundair onderwijs, voort te zetten? Gebeurt dat immers niet, dan vallen die jammer genoeg weg, want de decretale basis zou wegvallen. Die financiële ondersteuning is immers noodzakelijk om ook voor het agrarisch onderwijs te kunnen voorzien in de basisuitrusting.

Er werd ook gesuggereerd eventueel de toegang tot het beroep strikter te reglementeren. Ik weet dat dit een heel complexe materie is, maar had toch graag geweten wat uw houding ter zake is. Acht u dat wenselijk of noodzakelijk? Beschikt de Vlaamse Regering, indien ze dat zou wensen, daartoe over de nodige bevoegdheden?

De voorzitter: De heer Callens heeft het woord.

De heer Karlos Callens: Voorzitter, ik wil me aansluiten bij de vraag van de heer De Meyer. In zijn inleiding heeft hij het hoofdzakelijk gehad over de twee problemen waarmee de land- en tuinbouw te maken heeft en die een risico vormen. Hij had het over de prijsvorming en over de opleiding. Hij heeft echter alleen vragen gesteld over de opleiding. Minister-president, ik wil daar nog een vraag aan toevoegen. Destijds hebt u een onderzoek laten verrichten over de prijsvorming. Is er daar al meer ...

De voorzitter: Mijnheer Callens, misschien bent u niet op de hoogte van het feit dat er nog twee vragen op de agenda staan, toevallig van mij, waaronder één over de prijsvorming in de varkenssector. Uw extra vraag hoort eerder daarbij.

De heer Karlos Callens: Excuseer, ik luister naar het antwoord van de minister-president.

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Mijnheer De Meyer, dit zit dicht bij andere bevoegdheden. Ik moet opletten dat ik het gras niet wegmaai voor de voeten van mijn collega's. Ik heb uw vierde vraag kortgesloten met de minister van Onderwijs. Ik kan u een duidelijk antwoord geven.

U stelt een eerste algemene vraag naar de opleiding. Het runnen van een modern landbouwbedrijf vereist naast een goede technische bagage ook een goede kennis van bedrijfseconomie en management. Daarom zijn een goede vorming en bijscholing zo belangrijk. Ik trap een open deur in. Ik heb in het verleden al vaker gezegd dat een landbouwer een ondernemer is in het kwadraat. Die moet niet enkel goed kunnen ondernemen, maar wordt daarbij meer dan andere ondernemers geconfronteerd met levende producten en risico's, zoals het weer en ziektes. Voor een landbouwer is het extra uitdagend om goed te ondernemen.

Een hoog opleidingsniveau op zich is geen garantie op slagen. Dat weet u, het geldt ook voor andere beroepen. Sommigen zeggen zelfs: hoe meer je gestudeerd hebt, hoe minder risico's je neemt. Een hele rist diploma's verzekeren niet dat je slaagt in het ondernemen of in het leven. Er zijn onderzoeken die aantonen dat je minder risico's neemt als je langer studeert. Dan kun je de risico's juist inschatten, en je moet een beetje zot zijn om ondernemer of landbouwer te zijn. Er zijn heel wat risico's aan verbonden. Er zijn misschien minder risico's verbonden aan bepaalde alternatieven, zoals het werknemersstatuut of parlementslid. Dat laatste komt van de voorzitter, niet van mij, want zo iets zou ik niet durven te zeggen.

Omdat opleidingsniveau op zich geen garantie biedt op slagen, worden zowel bij de overname of vestiging als bij investeringen eisen gesteld inzake vakbekwaamheid. Het gaat bij start of overname om het bezitten van hetzij een diploma van een basisopleiding, hetzij van een installatieattest met minstens 2 jaar ervaring. Bij investeringen gaat het ook om hetzij een diploma van een basisopleiding, hetzij een naschoolse opleiding gekoppeld aan 3 jaar ervaring, hetzij 10 jaar ervaring. We nemen elke keer duidelijk de ervaring mee omdat die misschien wel de beste leerschool is.

De kwaliteit van de starterscursus en van de stage die gevolgd moeten worden om het installatieattest te kunnen behalen en georganiseerd worden door de erkende algemene centra, wordt streng bewaakt. Na de opleiding moet elke kandidaat deelnemen aan de installatieproef, die georganiseerd wordt door de Vlaamse overheid. Ambtenaren van het Departement Landbouw en Visserij, het Agentschap voor Landbouw en Visserij en van de provinciale landbouwdiensten zetelen in de jury. In de proef worden aan de kandidaten eisen gesteld inzake boekhoudkundig inzicht en kennis van de landbouwreggeving. Ook de technische kennis wordt beoordeeld.

Ik vind het raadzaam dat ook jongeren die een diploma hebben van secundair land- of tuinbouwonderwijs toch de starterscursus volgen. In deze cursus komen allerlei vakken uitvoerig aan bod die rechtstreeks met de bedrijfsleiding te maken hebben, zoals bedrijfs-economie, pachtwetgeving, mestwetgeving, huwelijksvermogensrecht en vennootschappen. Daaraan wordt in het secundair onderwijs toch iets minder aandacht besteed.

De Vlaamse overheid heeft als subsidiërende overheid steeds de bekendheid van de landbouwvorming gepromoot, onder meer door aanwezig te zijn op landbouwbeurzen. Wat het praktijkonderzoek betreft, zijn er in Vlaanderen veertien praktijkcentra actief in de voorlichting en ontwikkeling van land- en tuinbouw. Deze centra kunnen sinds 2005 rekenen op een vaste jaarlijkse werkingssubsidie vanuit Vlaanderen. Door het omzetten van bestaande kennis in praktijktoepassingen versterken ze de professionele voorlichting op land- en tuinbouwbedrijven op technisch en economisch vlak. Dat is voor een moderne en innovatieve land- en tuinbouw noodzakelijk.

Op en door de praktijkcentra worden heel wat naschoolse vormingsactiviteiten georganiseerd. Daarmee trap ik ook een open deur in. De activiteiten van de praktijkcentra zijn voor elke producent op dezelfde wijze en op elk moment toegankelijk. Het is een open kennissysteem. De praktijkcentra werken op een neutrale, open en laagdrempelige manier. Sommige praktijkcentra werken voor de uitvoering van hun programma bovendien samen met land- en tuinbouwscholen. Op die manier wordt een brug gelegd tussen onderwijs en praktijk.

Uit de statistiek van het Vlaams Landbouw investeringsfonds blijkt dat er geen verband is tussen het opleidingsniveau en de faillissementsgraad. Hierbij moet worden opgemerkt dat slechts een beperkt aantal dossiers bij dit onderzoek betrokken is. Enige voorzichtigheid is dus geboden. Momenteel zijn er meer vrijwillige dan gedwongen stopzettingen, door de crisis in de landbouw. In welke mate de vakbekwaamheid doorweegt bij de vrijwillige stopzettingen, is niet duidelijk.

U vraagt naar het stimuleren van samenwerking. Het Actieplan voor jonge landbouwers, dat de overheid lanceerde in oktober 2006, bestond uit actiepunten met speciale aandacht voor de jonge landbouwers bij voorlichting en demonstratieprojecten. Bij de evaluatie is gebleken dat de uitvoerders van die demonstratieprojecten alsook de praktijkcentra sindsdien extra inspanningen doen om landbouwscholen uit te nodigen op hun activiteiten, hun activiteiten aan te kondigen via beroepsverenigingen, afspraken te maken met beroepsverenigingen van jonge landbouwers om samen acties te ondernemen naar jonge land- en tuinbouwers, jonge land- en tuinbouwers op te roepen om een mandaat op te nemen in het technisch comité om zo mee het onderzoek te kunnen sturen en tot slot specifiek voor jongeren en scholen voorlichting te organiseren.

Deze resultaten overtuigen mij en hopelijk ook u om blijvend aandacht te besteden aan de samenwerking tussen de land- en tuinbouwsector en het onderwijs. De ingenieurs voorlichting binnen de afdeling Duurzame Landbouwwontwikkeling spelen hierbij een belangrijke rol. Om volledig te zijn, vermeld ik nog dat in het kader van de vernieuwing van het agrarisch onderwijs en het opstellen van leerplannen zowel vertegenwoordigers van de landbouworganisaties als van de administratie uitgenodigd werden in de sectorcommissie Landbouw van de Vlaamse Onderwijsraad (Vlor).

Het is een taak van de overheid om de instrumenten aan te reiken om ervoor te zorgen dat er een voldoende vormingsaanbod aanwezig is dat direct aansluit bij de noden van de sector en om het volgen van opleidingen aantrekkelijk te maken. Dat vind ik evident, voor alle sectoren. De Vlaamse overheid erkent en subsidieert centra die instaan voor de organisatie van de cursussen en verantwoordelijk zijn voor de inhoud ervan. De algemene centra werken nauw samen met de beroepsorganisaties voor een hele waaier van vormingsactiviteiten. De praktijkcentra werken met technische comités, samengesteld uit boeren, tuinders, onderzoekers en voorlichters. Het samenbrengen van land- en tuinbouwers met onderzoekers en voorlichters staat garant voor een aangepast en kwaliteitsvol vormingsaanbod. Je moet opletten dat je bezig blijft met zaken die op het veld de nodige interesse wekken.

In de beleidsnota Onderwijs van minister Smet staat dat de investering in basisuitrusting zal worden voortgezet. Na een evaluatie van het investeringsprogramma zal er een actieplan voor het technisch en het beroepsonderwijs worden opgestart met bijzondere aandacht voor investeringen in groene technologie.

Het voorontwerp van decreet betreffende onderwijs XX, dat een eerste keer principieel is goedgekeurd door de Vlaamse Regering op 5 februari 2010, creëert in artikel III.17bis, dat artikel 103 van het huidige decreet zal vervangen, een rechtsgrond die de Vlaamse Regering toelaat om enerzijds afhankelijk van de beschikbare begrotingskredieten, vanaf 1 september 2010 middelen toe te kennen die bestemd zijn voor investeringen in didactische uitrusting en anderzijds de lijst van structuuronderdelen te bepalen die onder de investeringsoperatie vallen.

Als minister van Landbouw zal ik erop toezien dat de structuuronderdelen die tot het studiegebied land- en tuinbouw behoren net als in de vorige regelgeving aan bod komen voor investeringen in didactische uitrusting.

Alleen de federale overheid is bevoegd voor de vestigingsvoorwaarden. De gewesten zijn enkel bevoegd voor de vestigingsvoorwaarden betreffende toerisme. De opvolging is in de landbouw onder de huidige economische context op vele bedrijven al problematisch. Door strengere eisen te stellen bij de start zal het aantal kandidaat-overnemers verder slinken. Veeleer wordt ervoor geopteerd om starters zo goed mogelijk voor te bereiden en hun maximale kansen tot slagen te geven. Daarom gaat de aandacht niet naar meer eisen, maar naar meer, aantrekkelijker en aangepaste mogelijkheden tot vorming, en naar een constante verbetering van de kwaliteit van de geboden startersopleidingen.

De voorzitter: De heer De Meyer heeft het woord.

De heer Jos De Meyer: Als we de leeftijdspiramide binnen de landbouwsector bekijken, dan stellen we vast dat we te maken hebben met een omgekeerde leeftijdspiramide. Het is belangrijk dat er opnieuw meer evenwicht komt door op termijn jongeren blijvend aan te moedigen om effectief de stap te zetten naar de risicovolle onderneming, met name het runnen van een land- of tuinbouwbedrijf.

Mijn vraag is ingegeven door de grote bezorgdheid voor de probleemsituatie in de sector. Ik wil jonge mensen niet ontmoedigen. Zij moeten echter voldoende capaciteiten hebben en voldoende voorbereid zijn voor deze belangrijke onderneming, rekening houdend met de kapitaalsintensiteit en om eventuele drama's te voorkomen.

Ik ben blij dat u de opportuniteiten tussen enerzijds het netwerk van proef- en onderzoekscentra en anderzijds het agrarisch onderwijs verder wilt aanmoedigen.

Wat de navorming en de bijscholing betreft, niet alleen in de land- en tuinbouwsector, speelt altijd een beetje een zogenaamd mattheuseffect. Wie het het minst nodig heeft, volgt het makkelijkst navorming. Zij die dit het meest nodig hebben, zien we het minst op vergaderingen van allerlei sociale organisaties en al zeker niet op bijscholingsactiviteiten. Die bezorgdheid wilde ik nog eens opnieuw naar voren brengen.

Minister-president, u hebt hier een heel belangrijk antwoord gegeven voor het technisch onderwijs in het algemeen en voor het agrarisch onderwijs in het bijzonder. Er bestond een heel grote zorg in het onderwijsveld over dit concrete punt van de basisuitrusting en de financiële middelen die daarvoor in de toekomst zouden worden vrijgemaakt. Ik dank u voor uw engagement en voor uw antwoord.

De voorzitter: De heer Vanden Bussche heeft het woord.

De heer Marc Vanden Bussche: Ik heb niets gehoord over het universitair onderwijs. Hebt u er zicht op hoeveel landbouwingenieurs en universitaires aan het hoofd staan van een landbouwbedrijf?

Minister-president Kris Peeters: Ik zal een overzicht nasturen.

De voorzitter: Dat aantal zal worden nagestuurd. Blijkbaar staat het ook vermeld in het landbouwrapport dat we onlangs toegestuurd kregen.

Het incident is gesloten.

– *De heer Jos De Meyer treedt opnieuw als voorzitter op.*

■

Vraag om uitleg van de heer Stefaan Sintobin tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over het uitkeren van de beloofde Europese steun aan de melksector

De voorzitter: De heer Sintobin heeft het woord.

De heer Stefaan Sintobin: Zowel deze vraag als de volgende vraag is een voortzetting van een discussie die we in deze commissie al meermaals hebben gevoerd. Ik ben van mening dat er een aantal nieuwe elementen zijn om dit onderwerp opnieuw ter sprake te brengen in deze commissie.

Iedereen herinnert zich wellicht de protesten van de melksector op de televisie. Na maandenlang protest haalden de Europese melkveehouders eindelijk hun slag thuis. De Europese Commissie besliste om voor de melkveehouders 280 miljoen euro extra uit te trekken. Daar kwam heel wat kritiek op, onder meer van de Boerenbond. Volgens de toenmalige Europees Commissaris was met die 280 miljoen euro het volledige budget opgesoupeerd. Voor de andere landbouwsectoren kon dan ook geen steun meer worden gegeven.

Minister-president, volgens de kranten stelde u het extra geld voor als een overwinning. U had het terecht over een duw in de rug voor de Vlaamse melkveehouderij. Verder kondigde u aan dat u overleg zou hebben met de landbouworganisaties om na te gaan hoe dat bedrag van 7 miljoen euro voor ons land zou worden verdeeld.

Onlangs werd de nieuwe Europese Commissie geïnstalleerd. Daarmee liep het mandaat af van de vorige Europees Commissaris voor Landbouw. Europese melkboeren vonden dit een ideale moment voor een feestje omdat er na zoveel jaren eindelijk een einde komt aan een catastrofaal landbouwbeleid. Volgens de melkproducenten had niemand ook nog maar een eurocent ontvangen van de beloofde steun in oktober. Zij eisten verder ook een echte regeling

van de markt en respect voor de quota. Tot slot stelden de Europese melkveehouders dat ze niet meer buiten de Europese grenzen willen exporteren aan prijzen die mondiaal worden bepaald.

Minister-president, klopt het inderdaad dat de beloofde Europese steun nog niet werd uitgekeerd? Zo ja, wat is daarvoor de reden? Zo neen, wanneer mag die steun dan wel verwacht worden? Is er overleg geweest over de verdeling van de steun? Hoe reageert u op de andere verzuchtingen van de sector?

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Voorzitter, geachte collega's, het is inderdaad zo dat de beloofde crisismiddelen voor de zuivelsector – spijtig genoeg – nog niet uitgekeerd zijn. Hoewel de principiële beslissing werd genomen op de Europese Raad van 19 en 20 oktober te Luxemburg werd tijdens het beheerscomité dierlijke producten de verordening 1233/2009 pas op 15 december besproken en goedgekeurd. Hierin staan de uitvoeringsbepalingen. De 300 miljoen euro zijn ingeschreven op de EU-begroting 2010 en worden verdeeld op basis van de nationale productie in het melkjaar 2008-2009 met de quotaplafonds als maxima. Pas eind december is het dus duidelijk geworden welk aandeel er aan België toekomt. Voor ons land komt dit neer op 7,2 miljoen euro. Het had dus heel wat sneller gekund.

Binnen de lidstaten moeten de beschikbare middelen op niet-discriminerende wijze worden verdeeld. Op een bilateraal overleg met de Commissie op 13 januari is gebleken dat er voor België slechts één notificatie zal worden aanvaard, en dat met andere woorden de manier waarop de steun aan melkveehouders wordt betaald, uniform moet zijn voor het hele land. Er is dus ook overleg met Wallonië noodzakelijk.

Er is overleg geweest met de landbouworganisaties over de toekenning van de zuivelmiddelen. Vanuit de bespreking is het voorstel geformuleerd om de middelen in ons land te verdelen op basis van het quotum op 31 maart 2010. Die datum is een heel bewuste en weloverwogen keuze. Wij sluiten daarmee het best aan bij het voor de melkveehouders 'rampjaar' 2009-2010. Jongeren die in de loop van het melkjaar 2009-2010 melkquotum overgenomen hebben, genieten daardoor mee van de steunmiddelen.

Op 18 februari is Wallonië met ons voorstel akkoord gegaan. Met de voorgestelde regeling komt er ongeveer 4,3 miljoen euro naar Vlaanderen, en 2,9 miljoen euro naar Wallonië.

Ondertussen heeft mijn administratie een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering uitgewerkt, en dit doorloopt nu de goedkeuringsprocedure, wat ook enige tijd in beslag neemt. Ik hoop het binnen enkele weken – en ik doe er alles aan om dat zo snel mogelijk te organiseren – ter goedkeuring aan de Vlaamse Regering te kunnen voorleggen. Vanaf 15 maart beschikken wij over alle correcte gegevens over de quota op 31 maart 2010, en op basis daarvan zal de uitbetaling dan zo snel mogelijk gebeuren. De limietdatum voor uitbetaling is 30 juni 2010, maar ik ga ervan uit dat wij een stuk vroeger zullen uitbetalen. Ik ga dit dossier, dat al heel wat energie heeft gekost, als topprioriteit behandelen. Men heeft het geld dringend nodig en men heeft er al lang genoeg op gewacht.

Ik denk dat we alles doen wat we kunnen doen. Als lid van de oppositie zult u zeggen dat we nog meer kunnen doen, maar ik kan u verzekeren dat ik geen enkele mogelijkheid onverlet laat en overleg met de landbouwsector om op die moeilijke situatie van de melkveesector een antwoord te formuleren.

De voorzitter: De heer Sintobin heeft het woord.

De heer Stefaan Sintobin: Minister-president, voorzitter, in de eerste plaats ben ik natuurlijk al blij dat het geld terecht is, want dat was ook een open vraag, zeker met de nieuwe Europese Commissie. Het bewijst nogmaals dat ons eurosepticisme regelmatig op zijn plaats is. Ik herinner me niet meer over welk dossier het precies ging, maar we hebben in deze commissie al moeten vaststellen dat op een bepaalde datum een Europese principebeslissing wordt

genomen, maar dat het een hele tijd duurt voor alles op zijn poten terechtkomt. Het is niet altijd zo evident om in tijden van crisis te moeten wachten op geld.

Er is een beslissing van 19 oktober en een uiterste limietdatum van 30 juni 2010. Ik zou dus willen aandringen om, in de mate van het mogelijke, deze steun toch vervroegd uit te keren.

Ik ben ook verheugd dat blijkbaar in dit land overleg met Wallonië soms eens op succes kan rekenen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van de heer Stefaan Sintobin tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de prijsvorming in de varkenssector en de uitvoering van de bepalingen betreffende een faire en transparante prijsvorming in de land- en tuinbouwsector uit de beleidsnota 2009-2014

De voorzitter: De heer Sintobin heeft het woord.

De heer Stefaan Sintobin: Voorzitter, minister-president, collega's, van de melk naar de varkens is maar een kleine stap. We hebben het net gehad over de crisis in de melkveesector. Nu kunnen we het even hebben over de crisis in de varkenshouderij.

De crisis in de varkenshouderij sleept al een tijdje aan. Al 3 jaar lang werken de varkenshouders met verlies. Ze hebben geen enkele inspraak in de prijsvorming en ze moeten al jaren verkopen onder de kostprijs. Ik zou cijfers kunnen geven, maar ik denk dat dat niet de bedoeling is.

Toch leek er de voorbije weken een lichtpuntje. Ons land produceert eigenlijk twee keer meer varkens dan nodig om aan de binnenlandse vraag te kunnen voldoen. De helft van het varkensvlees gaat dus naar het buitenland, met Duitsland op kop. De binnenlandse prijs komt tot stand na overleg tussen de slachthuizen, de vleesverwerkende nijverheid en de warenhuizen. De exportprijs is gelinkt aan de Duitse richtprijs.

En net die Duitse richtprijs klokte de voorbije weken hoger af, wat een prijsstijging betekende voor de producent. Maar een van de belangrijkste prijszetteren – een van de grootste vleesverwerkende bedrijven in ons land – stapte in eerste instantie niet mee in dit verhaal. Na protest en een blokkade van het bedrijf werd de prijs dan toch opgetrokken met 2 eurocent.

Maar naast een correcte prijs vragen de varkenshouders ook de oprichting van een prijzencommissie – dit debat hebben we hier al een paar keer gevoerd – met leden uit de volledige voedselketen die in de toekomst voor een correctere prijsvorming kunnen zorgen. Ik heb ook verwezen naar uw beleidsnota waar u het hebt over een transparante prijsvorming. Een deel van uw antwoord zal ongetwijfeld zijn dat u niet rechtstreeks kunt ingrijpen op de prijs. Toch denk ik dat u een sturende of coördinerende rol kunt spelen door alle actoren rond de tafel te krijgen. Ik weet dat er een studie is afgeleverd, maar nu moet er natuurlijk gevolg aan worden gegeven.

Minister-president, wat is uw visie op de prijszetting in de varkenssector en meer in het algemeen in andere landbouwsectoren? Welke initiatieven hebt u al genomen sinds de aflevering van de studie? Welke andere bijdrage kunt u nog leveren in het kader van een faire en transparante prijsvorming in de Vlaamse land- en tuinbouw?

De heer Jos De Meyer: Ik denk dat het geschetste probleem correct is gesteld. Er zijn op dit moment immense zorgen in de varkenssector. Minister-president, u als bevoegde minister weet dat beter dan eender wie. U hebt de voorbije maanden bijzonder zware inspanningen geleverd. Helaas komen deze inspanningen, gezien de zware crisis, voor sommige bedrijven

te laat. Het is goed dat u daar geregeld over wordt bevraagd in deze commissie, gezien de immense problemen waarmee de sector wordt geconfronteerd.

We mogen en moeten er toch ook op wijzen dat de minister-president en het kabinet permanent heel grote inspanningen leveren. Uiteraard moeten die inspanningen mogelijk zijn binnen de Europese regelgeving.

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Voorzitter, collega's, net zoals in andere sectoren pleit ik, wellicht samen met de hele commissie, ook in de varkenssector voor een eerlijke en correcte prijsvorming. Dat houdt enerzijds in dat er geen overdreven winstnemingen zijn door de diverse schakels van de keten. Daartoe is het federale prijzenobservatorium opgestart. Maar anderzijds, en dat is mijn grote zorg, moeten de varkensproducenten ook een eerlijke en correcte prijs krijgen.

Met de studie over de prijsvorming die ik eind vorig jaar heb voorgesteld, heb ik de discussie op gang willen brengen om na te gaan of de huidige prijsvorming binnen de varkenssector moet worden aangepast of verbeterd. Ook wil ik nagaan of door een eventuele aanpassing de transparantie kan worden geoptimaliseerd.

De varkensproductie speelt een belangrijke rol in onze regio. Het is ook een zeer exportgerichte sector. Zoals u zelf al aanhaalde, mijnheer Sintobin, is Duitsland de belangrijkste afnemer van onze varkensproducten, maar ook Nederland is, gezien de geografische nabijheid, een heel belangrijke klant. Die twee landen vertegenwoordigen ongeveer de helft van de afname van onze varkensproducten. Dat maakt ook dat die landen een grote invloed uitoefenen op het verhaal van de binnenlandse prijsvorming. Ik wil er nog even op wijzen dat ook binnenlandse factoren een grote rol moeten blijven spelen in de prijsvorming en dat niet alleen buitenlandse prijzen mogen worden gevolgd.

Welke initiatieven hebben we na de aflevering van de studie genomen? De studie over de prijsvorming was een discussiedocument dat een overzicht gaf van de hele sector. De studie werd bezorgd aan de verschillende vertegenwoordigers van de sectoren suiker, zuivel, graan, groenten en fruit, aardappelen, varkens, runderen, pluimvee, eieren en schapen. Per sector worden sinds november werkgroepen georganiseerd, waarbij naast de overheid ook de vakorganisaties en vertegenwoordigers van de andere bedrijven in de keten aanwezig zijn. Doel van elk van die werkgroepen is het debat op gang te brengen en waar nodig verbeteringen voor te stellen op basis van een sterkte-zwakteanalyse. Er werden al een aantal verbeteringen voorgesteld rond de mechanismen van de prijsvorming binnen de varkenssector en rond het gebrek aan transparantie in verband met de kwaliteit van de varkensarkassen.

Ik stel samen met u vast dat door een aantal syndicale acties de samenwerking in de varkenskolom op dit moment – en ik wik mijn woorden – enigszins vertroebeld is. Daarom heb ik beslist om op korte termijn de werkgroep die zich over de varkensprijzen buigt, opnieuw samen te roepen. Op die manier zitten alle spelers in de sector rond de tafel. Ik ga ervan uit dat men in een serene sfeer en in overleg tot een optimale benadering en prijszetting kan komen.

Uit tussentijdse rapporten blijkt ondertussen dat in de meeste sectoren de meeste spelers ondanks alles relatief weinig willen veranderen aan de huidige manier van werken. Wel zullen een aantal concrete verbeterpunten worden voorgelegd, onder andere in verband met de werking van een aantal prijzencommissies. Een aantal verbeterpunten zullen door de sectoren zelf kunnen worden ingevuld, andere moeten door de overheid worden opgenomen.

Ook werden verschillende suggesties gedaan ten opzichte van het Gemeenschappelijk Landbouwbeleid, dus ook na 2013, die we zullen meenemen in het debat dat we hieromtrent

zullen voeren, ook in deze commissie. Ook de rol van contracten en/of producenten-organisaties werd in de verschillende werkgroepen besproken.

Ik wil wel van de gelegenheid gebruik maken om duidelijk stellen dat het niet aan de overheid is om tussen te komen in de totstandkoming van de prijzen. Dat is een marktgebeuren. We moeten met heel veel voorzichtigheid bekijken hoe we dat kunnen verbeteren, maar zonder daar zwaar in te interveniëren. Dat zou nefast zijn, ook voor de sector.

Ik ben er mij van bewust dat met de discussies rond de prijsvorming de acute problemen in de sector nog niet onmiddellijk opgelost zullen zijn. Om die reden heb ik, zoals u weet, al meerdere keren bij de Europese Commissie aangedrongen op maatregelen ter ondersteuning van de varkenssector. De Commissie was tot nu toe niet bereid op onze vraag in te gaan. Binnen onze eigen Vlaamse mogelijkheden hebben wij, niet het minst vanwege de moeilijke toestand in de varkenshouderij, het systeem van overbruggingskredieten uitgebreid en de toegang verruimd. Op die manier wordt de mogelijkheid geboden om op een redelijke manier en in afwachting van een herstel van de markt, de bedrijven te voorzien van de nodige liquiditeiten.

De Europese Commissie heeft vorige week definitief het licht op groen gezet voor onze maatregel van overbruggingskredieten, waarmee 15.000 euro aan steun onder de vorm van waarborg en/of rentesubsidie per landbouwer/veehouder kan worden toegekend.

De voorzitter: De heer Sintobin heeft het woord.

De heer Stefaan Sintobin: Mijnheer De Meyer, als lid van de meerderheid is het natuurlijk uw taak om de inspanningen van de minister-president en zijn kabinet in de verf te zetten. Anderzijds is het mijn taak, als parlamentslid en zeker als lid van de oppositie, om continu te proberen de minister-president in bepaalde gevallen onder druk te zetten.

U zegt terecht, minister-president, dat u als overheid niet kunt interveniëren. Ik zou dat ook niet willen. Maar als overheid hebt u wel de taak om een diplomatieke, sturende rol te spelen en te proberen verschillende partijen met elkaar te verzoenen. In die zin is het positief nieuws dat u volgende week de werkgroep Varkens opnieuw zult samenroepen. Ik hoop dat daar een akkoord uit de bus zal komen.

Het verbaast mij enigszins dat er in andere sectoren geen vraag blijkt te zijn naar een gewijzigde toestand in de werking. Maar het is natuurlijk aan die mensen zelf om te bepalen wat voor hen de beste werking is.

Ik hoop in ieder geval dat er een oplossing komt voor de transparante prijsvorming, want dat is toch wel een serieus knelpunt. Het probleem van de land- en tuinbouwers in Vlaanderen is net dat ze al jaren met verlies werken en dat hun inkomen zwaar onder druk staat, onder andere door de prijsvorming. Dat is absoluut geen garantie op een duurzame toekomst voor hun bedrijf.

Het is weliswaar een federaal initiatief, maar ik hoor al lang praten over het fameuze prijzenobservatorium. Ik heb sterke twijfels over de werking en de resultaten daarvan. Ik zou wel eens willen weten of dat observatorium degelijk werkt en of er überhaupt al resultaten zijn. Maar misschien moet ik dat aan mijn collega's in het federale parlement vragen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■